

Lekker kletsen

Prentenboeken zijn vaak mooi om te bekijken en natuurlijk om (voor) te lezen. Op school staan ze vaak centraal binnen een thema of binnen één van de seizoenen. Voor, tijdens en na het voorlezen geven ze aanleiding tot het stimuleren van de mondelinge taalvaardigheid: lekker kletsen of doorpraten over het boek, maar ook een serieus klassengesprek draagt daar natuurlijk aan bij. Deze maand staan boeken centraal die leiden tot genoeg gespreksstof voor kleuters, en waarover ze onderling hopelijk nog lang doorpraten.

Suzan van Brussel (s.j.m. vanbrussel@avans.nl) is docent aan de pabo van Avans Hogeschool in Breda

Tobias en Vogel

Tobias is een lieve vogelverschrikker. Té lief eigenlijk, want de kraaien gunnen hem geen blik waardig als ze de net geplante zaadjes voor zijn neus wegpikken. Hij voelt zich niets waard en is erg onzeker, terwijl van een vogelverschrikker verwacht wordt dat hij juist stevig in zijn schoenen staat. Op een dag landt er een blauwe vogel op zijn schouder. Tobias denkt dat dat weer zo'n pestkop is. Maar dit keer is het Vogel en die is lief. Vogel helpt Tobias om de mooie dingen van hemzelf te zien, stevig te staan, nare gevoelens naar de achtergrond te laten verdwijnen en positieve energie te krijgen. Vogel laat Tobias zelf ervaringen opdoen, waardoor hij met de tips van Vogel niet meer in paniek raakt als het even niet gaat zoals hij zou willen. Het boek is prachtig geïllustreerd door Bonte Raaf en er zit ook een luister-cd bij die is ingesproken door Beatrijs Sluijter. Het boek kan centraal staan in een gesprek over weerbaarheid

Win Tobias en Vogel

Kans maken op een exemplaar van het boek *Tobias en Vogel*? Ga naar pagina 10 en doe mee aan de lezersactie.

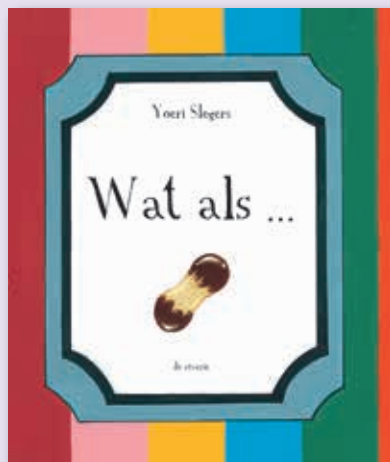
en het geeft kinderen spelenderwijs aanknopingspunten om zelf te leren steviger in hun schoenen te staan in het contact met anderen. Door de

bijgeleverde luister-cd (voorzien van toepasselijke klanken) kunnen de kinderen zelf de wonderse wereld van Tobias en Vogel ontdekken! Waar wacht je nog op?

Zien jullie mij?

'Joehoe! Zien jullie mij? Zien jullie mij écht?' Dit boek gaat over kleuter Eefje. Ze heeft een tekening gemaakt, maar papa is druk op zijn computer bezig en mama is aan het bellen en draait zich om. Misschien helpt het als Eefje haar allermooiste jurk aandoet! Of veel snoep eet, want dat mag nooit! Maar nee, papa en mama zien haar niet. Eefje bedenkt nog meer ideeën om wel op te vallen. Niks helpt. Verdrietig kruipt ze onder de dekens. En wat denk je? Als papa en mama haar even later niet kunnen vinden, dan willen ze haar wél zien. Eefje snapt er niks van, totdat ze zichzelf in de ogen van papa weerspiegeld ziet: je moet in elkaars ogen kijken om elkaar écht te zien! Wie kent ze niet: de ouders die inspannend op hun smartphone turen, terwijl hun kinderen hun aandacht vragen. Wellicht ervaren je leerlingen het niet als probleem, omdat ze niet anders gewend zijn. Toch is echte aandacht en betrokkenheid natuurlijk van groot belang voor het kind en zijn ouders. Dit boek kan aanleiding zijn voor

een gesprek als kinderen niet 'gezien' worden. Misschien een idee om dit boek ook bij ouders onder de aandacht te brengen?

Wat als ...

Wat als er geen koekjes meer waren? Jeeetje, wat een strop voor de bakker en de lekkerbekken. Maar ook voor de tandarts en de kopjes en schoteltjes zou de wereld er minder rooskleurig uitzien. De kleurige prenten en korte teksten spreken kinderen vast aan. Het boek is een opmaat naar meer vragen en het koekje in het boek geeft zelf een voorzetje: wat als er geen mensen meer waren? Vul deze vraag met de groep maar aan: wat als er geen drukke kruisingen meer waren of stoelen? Of computers, of zandbakken? Er zullen

vast veel ideeën opgeworpen worden om over verder te denken. En wie weet gaat het gesprek over de dagelijkse dingen wel over in meer filosofische vragen: wat als er geen ruzie meer zou zijn, of geen zwaartekracht? En wat als er geen vakantie meer zou zijn? Dan hoeft je in ieder geval je lieve juf of meester niet te missen!

Mijn twee dekens

Mijn twee dekens gaat over een meisje dat Radslag wordt genoemd totdat het oorlog wordt. Ze vlucht

met haar tante naar een land waar ze veilig zijn, maar waar het eten, de planten en de dieren vreemd zijn. Nou ja, alles is eigenlijk vreemd. Radslag verstaat de taal niet en de vreemde klanken maken dat ze zich niet meer zichzelf voelt en eenzaam is. Thuis wikkelt ze zich het liefst in een warme deken van 'mijn eigen woorden en geluiden'. Ze ontmoet een ander meisje dat blijft glimlachen naar Radslag. Ze spelen samen hoewel ze elkaar niet kunnen verstaan. Toch wordt Radslag verdrietig, omdat ze niet weet hoe ze het meisje moet vertellen dat ze het zo fijn vindt dat ze vriendinnen zijn. Het meisje neemt voortaan nieuwe woorden mee om samen te oefenen. Radslag weeft van deze taal een nieuwe deken die steeds zachter en veiliger aan gaat voelen. Het geeft haar vertrouwen dat ze ook met een nieuwe deken zichzelf kan zijn. De metafoer van de warme dekens is heel mooi gekozen binnen dit thema. Een veilig thuis moet als een warme deken voelen en als je die kwijt bent, dan voel je je koud en onbeschermd. Voor jonge kinderen is dit beeld heel herkenbaar en dit boek is daarom zeker geschikt om voor te lezen, en te gebruiken als aanleiding voor een gesprek als er vluchtelingenkinderen in de klas komen. Hopelijk zorgt de groep voor een steeds grotere, warmere deken voor dit nieuwe kindje.

- Enzerink, M., & Bonenkamp, M. (2016). *Zien jullie mij?* Amsterdam: Clavis.
- Kobald, I., & Blackwood, F. (2016). *Mijn twee dekens. Een vluchteling komt bij ons wonen.* Antwerpen: Uitgeverij de Vries-Brouwers.
- Pullens, M. (2016). *Tobias en Vogel.* Dongen: Uitgeverij Boom & Stroom.
- Slegers, Y. (2014). *Wat als ...* Laakdal: Uitgeverij De Rêverie.